15 Günlük gazete
Sahibi: Türkiye İşçi Partisi Adına: Behice BORAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Neşet Kocabıyıkoğlu ● Yönetim Yeri: Gazi Mustafa Kemal Bulv. 42/3,Maltepe-ANKARA ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/3A ● Yıllık abone bedeli: 55 TL. ● Baskıya hazırlayan: ÇIĞ Yayıncılık Ltd. Şti. Tel: 17 97 04 ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri.

Sayı: 22
3 ŞUBAT 1978
250 kuruş

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

Vergilerin yüzde 68'ini çalışanlar, yüzde 32'sini de patronlar, tüccarlar, toprak ağaları ödüyor

Emekçilerin vergi yükü azaltılmalıdır

● Emekçilerin vergi yükü bir yılda yüzde 40 artarken. tüccar ve sanayicilerin vergi yükü yüzde 10 azaldı

Görev (Haber Merkezi) Devlet gelirlerinin en büyük payı gelir vergisi, mali denge vergisi ve damga vergisi adı altında emekçiler tarafından ödenmektedir. Emekçiler devletin tüm vergilerinin yüzde 68'ini karşılamaktadırlar. Ayrıca, tüketim mallarına konulan vasıtalı vergileri de ödemek zorunda kalmaktadırlar. Çaya, sigaraya ve diğer gerekli ihtiyaç maddelerine konulan vergiler bu çeşittendir.

Buna karşılık tüccarlar, patronlar, büyük toprak sahipleri, serbest meslek erbabı, devletin topladığı vergilerin ancak yüzde 32'sini ödemektedirler.

Bu kadar az vergi ödeyen patronlar, tüccarlar, toprak ağalarına üstelik bazı gider indirimi hakları da sağlanmıştır. Hiçbir ücretliye tanınmamış olan bu yasal haklarla patomlar, tüccarlar ve toprak ağaları yıllık gelirlerinin yüzde 30'undan daha fazlasını vergiden düşebilmektedir. Buna karşılık emekçilere yalnızca 1080 (Bin seksen) liralık bir götürü gider hakkı tanınmıştır. Bu alan-

(Devamı sayfa 4'te)

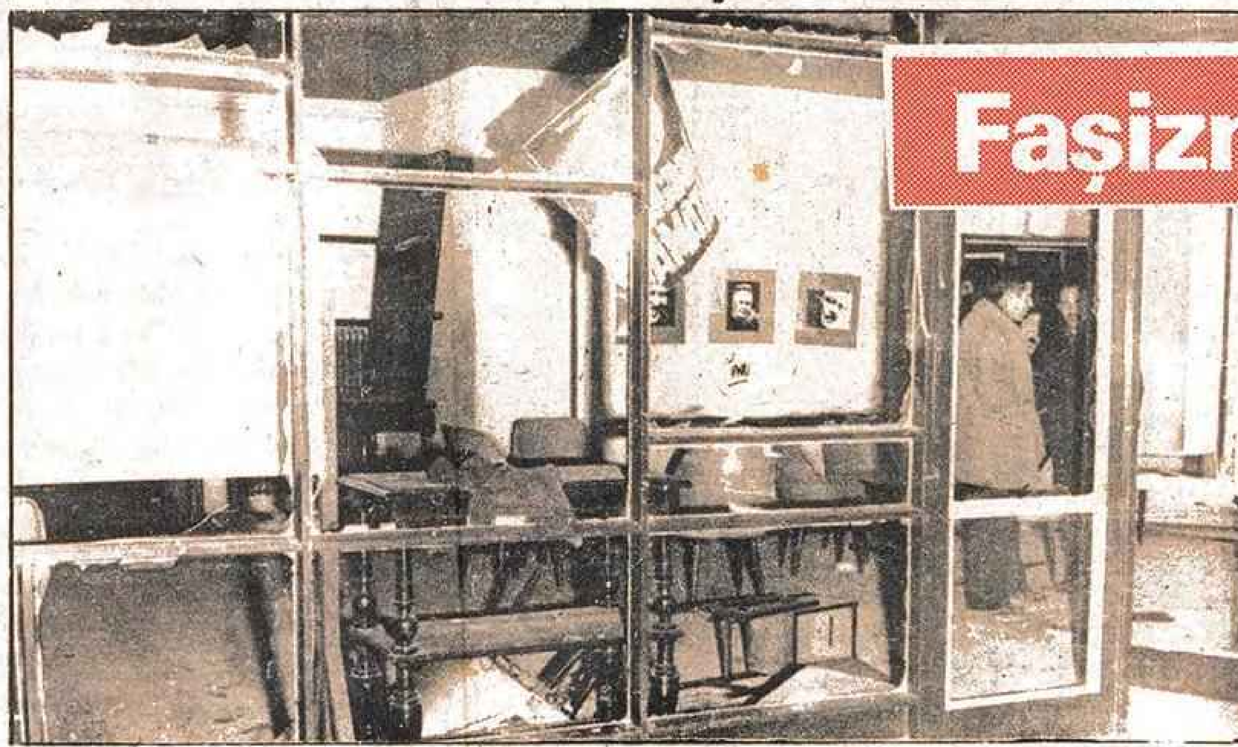
CHP MC'nin bütçesine sahip çıktı

Bütçe emekçilerin değil patronların sorunlarına çözümler getiriyor

Geçtiğimiz haftalarda muhalefetteyken MC'nin hazırladığı bütçe için ağzına geleni söyleyen, eleştiren CHP iktidara gelince birden bire MC'nin hazırladığı bütçeye sahip çıkıverdi. Oysa MC'nin hazırladığı bütçe kanununda emekçilerden yana hemen hiç bir olumlu tedbir önerilmemekte, yalnızca patronların kârlarını koruyabilmeleri için ne gibi işlerin yapılması gerektiği sıralanmaktaydı. CHP böylece halkın çıkarlarına değil MC'nin bütçesine sahip çıkmış oldu.

Türkiye'de kapitalizm bir bunalım dönemine girmiş bulunuyor. Üretimin geçen yılki seviyesine bile erişemeyeceği artık kesinleşmiş gibi. Oysa

(Devamı sayfa 4'te)

Faşistlerin bombalı silahlı saldırıları son günlerde pervasızca sürüyor. Nazım Hikmet'in oyunlarını sergileyen İstanbul Şehir Tiyatroları da bombalı saldırılara hedef oldu.

Kontr- gerilla nedir?

12 Mart döneminin Başbakan Yardımcılarından Sadi Koçaş'ın açıklamasına göre: "Kontrgerilla 12 Mart döneminde Genel Kurmay Başkanının emri üzerine İstanbul Sıkıyönetim Komutanı (Şimdi AP Manisa milletvekili Faik Türün) ve MİT (Başbakanlığa bağlı devlet kuruluşu) yetkililerinin birlikte çalışacakları bir soruşturma örgütü olarak kuruldu."

Kontrgerilla terimini oluşturan sözcüklerden "Kontr"un anlamı "karşı" demektir."Gerilla" ise düzenli ordu birliklerine bağlı olmayan silahlı kişi demektir. Kontrgerilla örgütleri, emperyalizme bağımlı ülkelerde kurulur. Merkezleri Amerika'dadır ve Amerikan İstihbarat örgütü CIA'ya bağlıdır. Her ülkenin kontrgerilla yöneticileri Amerika'da kurs ve eğitim görürler.

"Gerillacılığa karşı koymak" amacıyla kurulduğu öne sürülen bu örgüt, aslında Amerikan emperyalizmine ve onun

(Devamı sayfa 4'te)

Faşizm affedilmez, ezilir

Kontr-gerilla ve faşist örgütler dağıtılmalıdır

● SON GÜNLERDE GİDEREK YOĞUNLAŞAN CİNAYET, BOMBALAMA VE SALDIRILARIN FAİLLERİNİN "ÜLKÜCÜ" ADI VERİLEN MHP'Lİ KOMANDOLAR OLDUĞU VE BUNLARIN TEK BİR MERKEZDEN YÖNETİLDİĞİ AÇIKÇA GÖRÜLDÜ.

● Faşist cinayet ve saldırıların kaynağında, halkı daha fazla sömürmer, ezmek isteyen emperyalizm ve büyük sermaye vardır. Emperyalizme bağımlı, işbirlikçi bir avuç tekelci patronun egemenliğine son verilmeden, faşizmin kaynağı kurutulamaz. Bu egemenlik, işçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin sürdürdükleri örgütlü mücadele ile yıkılacaktır.

Faşist komandolar tarafından pervasızca sürdürülen saldırı ve cinayetler, bombalamalar son günlerde eşi görülmemiş bir biçimde artmış, Türkiye günde ortalama iki kişinin öldürüldüğü bir ülke durumuna gelmiştir.

Bu duruma karşı alınması gereken önlemler, yalnızca hükümetin belirttiği gibi "Görevini yapmayan kamu yöneticilerinin cezalandırılmasından' ibaret olamaz. Saldıranlar öldürenler, bombalayanlar örgütlüdür. Asıl sorun bu örgütlenmelerin dağıtılmasıdır. MHP ve onun çevresindeki adının başında "ülkü" ya da "ülkücü" sıfatı bulunan "Ülkü Ocakları","Ülkü-Bir" vs. gibi örgütler, tüm bu saldırıların kaynaklandıkları merkezlerdir. Son günlerde adı sıkça duyulmaya başlayan "kontrgerilla" adlı resmi kuruluş da bunlarla içiçedir.

Faşist baskı ve terörün sorumluları affedilemez. "Geçmişe sünger çekme" "iç barışı koruma" bahaneleriyle bu katiller çetesine meydan boş bırakıla-

(Devamı sayfa 4'te)

TİP: "Antidemokratik yasalar ve 141-142. maddeler kaldırılmalıdır

● TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ BASKI VE TERÖRÜN KAYNAKLARINA YÖNELMEK YERİNE, DEMOKRATİK HAKLARIN KULLANILMASINI ENGELLEMENİN TEHLİKESİNE DİKKATİ ÇEKTİ.

23 Ocak günü bir açıklama yapan Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu, ülkedeki son gelişmeler üzerinde durmuştur. TİP Başkanlık Kurulunun açıklaması şöyledir:

"Ülkenin içine sokulduğu ekonomik ve politik bunalım derinleşerek devam ederken işçi sınıfımızın ve tüm demokratik güçlerin dikkatle takip etmeleri gereken gelişmeler birbirinin peşisıra su üstüne çıkmaktadır.

"Kitlelerin örgütlü hareketini geliştirmeyi ve demokratik güçlerin işbirliğini red eden, bunun yerine, iktidar olmayı büyük burjuvaziye teslim olmakta bulan CHP'nin kurduğu hükümetin de aynı teslimiyetçi görünümde olduğu Partimizce da-

(Devamı sayfa 4'te)

AZGINLAŞAN TERÖR

19 Ocak Perşembe - Faşistlerin kaldığı Ankara Site yurdunda silah bulundu. Bursa Ülkü Ocakları Başkanı, cinayet işlediği için tutuklandı. 61 komanda İstanbul'da "Lise Basmak" suçundan tutuklandı. Aralarında Küçükçekmece Ülkü Ocakları başkanı da var... İstanbul'da Maliye Yüksek Okulu bombalandı. Dişhekimliği Fakültesine saldıran komandolar gözaltına alındı. İzmir'de Büyük Ülkü Demeğinde silah bulundu. Dernek başkanı ve üç yönetici göz altına alındı.

20 Ocak Cuma Antalya'da ilerici bir öğretmenin evi bombalandı. Ankara'da Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisinde kantine bomba atıldı. Kastamonuda Faşistlere engel olmak isteyen bir bekçi bıçaklandı. Faşistler daha sonra karakol komiserinin evini bakıp onuda yaraladı.

21 Ocak Cumartesi - Aydında devrimci bir öğrenci öldürüldü.

22 Ocak Pazar İzmit Karamürsel TÖB-DER şubesi bombalandı.

23 Ocak Pazartesi - Nazım Hikmetin bir oyununu sahneleyen İstanbul Şehir Tiyatrosu Fatih Bölümü bombalandı. Eskişehirde komandoların yaraladığı genç öldü. Anayasa Mahkemesi Eski Başkanı Muhittin Taylan'ın evi kurşunlandı. Antalya'da ileri bir demek bombalandı. Antalya'da devrimci bir öğrencinin katili olarak bir ülkü ocakları üyesi tutuklandı. Tutuklanan komando suçunu itiraf etti.

(Devamı sayfc 4'te)

TÜRK TARAFININ HAZIRLADIĞI ÖNERİLER TÜRK VE RUM TOPLUMLARINI TÜRKİYE VE YUNANİSTAN'A BAĞIMLI KILMAYA YARAYAN ÖNERİLER OLDUĞU İÇİN RUM TARAFINCA KABUL EDİLMESİ OLANAKSIZ OLARAK NİTELENDİRİLEBİLİR.

Emperyalist çevreler yeni düzenler peşinde

KIBRIS SORUNUNU AMERİKA DEĞİL ANCAK KIBRIS HALKLARI ÇÖZER

Son haftalarda Kıbrıs sorunu ile ilgili gelişmeler hızlandı. Ecevit hükümeti daha güvenoyu almadan önce Birleşmiş Milletler örgütünün en yüksek yetkilisi Türkiye'ye gelerek Ecevit Hükümeti ile görüştü. Güvenoyundan sonra ise Başbakan, Amerika Dışişleri Bakanını ve Kıbrıs Türk yönetimi başkanını Ankara'ya davet etti. Daha sonraki günlerde ise Ecevit Yunan Başbakanı Karamanlis ile, Kıbrıs sorununu da içine alan görüşmeler yapmak üzere buluşma çağrısında bulundu. Böylece bütün dünyanın gözleri, yeniden kısa sürede önemli gelişmeler beklenen Yeşil Ada'nın üzerine çevrildi.

Son günlerde Kıbrıs Türk tarafının Rum tarafına sunulmak üzere Anayasa ve toprak konularındaki önerilerini kesinleştirdiği bildiriliyor. Bu önerilerin hazırlanmasında Kıbrıs Türk yönetimi Ankara hükümeti ile sıkı bir işbirliğini sürdürüyor.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreterinin gözetiminde başlayacak olan Kıbrıs'taki toplumlararası görüşmeler Kıbrıs sorununa barışçı bir çözüm bulunması için eldeki en önemli olanaklardan biridir. Bu görüşmelerin başarılı olabilmesi için tek koşul emperyalist Amerika ve NATO üyesi ülkelerin bu işe karışmamalarıdır. Kıbrıs halklarının mutluluğu iki toplumun kendi aralarında hertürlü emperyalist baskıdan uzak anlaşmalarına bağlıdır.

Amerika Dışişleri Bakanı Vance. Ecevit ile.

BOMBA GİBİ HABER!

Onbeş günde bir

Kontr-gerilla ve ötesi

Eskiden yalnız "kontrgerilla" adı ortalıkta dolaşırdı. Sonra buna "Özel Harp Dairesi" adı eklendi; şimdi de "Seferberlik Tetkik Kurulu". Yarın öbürgün isim listesine daha nelerin ekleneceği belli değil.

Ama adı ve adları ne olursa olsun; ortada yadsınamayacak bir gerçek var. O da, devlet organları içinde; sırtını devlete dayamış; genel bütçeden mi, örtülü ödeneklerden mi, her neyse, devletten aldığı paralarla işlerini yürüten, fakat devletin denetiminde olmayan, devletin denetiminde olmadığı için de hükümetin, meclislerin, hele halkın hiç denetiminde olmayan, hatta haberdar bile olmadığı birtakım kanundışı, sorumsuz örgüt veya örgütlerin varlığıdır. Ve de bu örgüt veya örgütlerin bugüne kadar "anarşik olaylar" diye bilinen tabancalı, bombalı saldırı ve cinayetlerin en azından arkasında bulunduğudur. Ucu 12 Mart öncesine uzanan, 12 Mart sorgularında kana susamışçasına yapılan işkencelerin arkasında bunlar var; bugün sağ-sol vuruşması adı altında gençlerin birbirine karşı giriştikleri eylemlerde, silahlı saldırı, kaçırma, işkence ve cinayetlerde tetiği tutan el değilse bile o ele tutuşturulan silahta bunlar var; ta eski çağlardan beri bir devletin en ilkel görevi olarak bilinen can ve mal güvenliğinden dahi ülke-

(Devamı sayfa 4'te)

Nihat SARGIN

CHP'li belediyelerin ilk uygulamaları;

Ankara Belediyesinde işçi kıyımı devam ediyor

● İLERİCİ YAYINLAR BELEDİYEYE SOKULMAZKEN, AP VE MHP'LİLER GÖREVLERİNİ SÜRDÜRÜYOR.

TÜTED üyesi teknik elemanlar ve TÜM-DER'li memurlar yıllardır türlü baskı ve kıyımlara karşı yılmadan direndiler. Oradan oraya sürüldüler, işten atıldılar, yılmadılar. Devlet dairelerindeki faşist tırmanışa pabuç bırakmadılar. MC döneminde doruğuna ulaşan antidemokratik uygulamalar TÜTED ve TÜM-DER üyelerinin mücadelesine engel olamadı. Derken MC düştü. CHP hükümet oldu. İşçi sınıfı ve emekçi kitlelerin gücüne güvenmeyen, örgütlü mücadeleyi kulak arkası eden çevreler demokratik güçlere sessizce beklemeyi öğütlediler. CHP'nin ne idüğü belirsiz ilericiliğine bel bağlamayı, ondan medet ummayı yeğlediler.

BİR KIYIMCI
ALİ DİNÇER

İlericiliğin, demokratlığın sözle olmayacağı, boş vaadlerin bir anlam ifade etmediği yüzlerce kez belirtildi. Ankara Belediyesinin CHP'li başkanı Ali Dinçer yerel seçimlerden önce mangalda kül bırakmadı. Sosyalistlerin

(Devamı sayfa 4'te)

YORUMSUZ

Burası da Elazığ Belediyesi

Elazığ'ın MHP'li Belediye Başkanı koltuğuna oturur oturmaz 37 işçinin işine son verdi. Belediye başkanlığının, işten çıkarma gerekçesi olarak, işçilerin İş ve İşçi Bulma Kurumuna başvurmadıklarını göstermesi, her türlü yasal dayanaktan yoksun.

Kıyımın bu kadarla kalmayacağını ifade eden belediye işçileri yayınladıkları ortak bildiriyle haksız kıyıma karşı direneceklerini belirttiler.

Şerafettin Atalay öldürülüşünün 7. yılında anıldı

1971 yılında pusu kurularak öldürülen ve 1965-1971 yılları arasında TİP Amasya İl Başkanlığı yapmış olan Şerafettin Atalay, ölüm günü olan 27 Ocak Cuma akşamı Amasya'da yapılan bir toplantıyla anıldı.

Amasya TİP İl Örgütünün düzenlediği toplantıyı yüzlerce kişi izledi.

ÇARK

Faşistler de güya anarşiden yakınıyor

Radyolarda, televizyonlarda MHP sözcülerinin ve başında "ülkü" sözcüğü olan çeşitli dernek yöneticilerinin, yaralama, öldürme ve saldırı olaylarından yakındıklarını ve Ecevit Hükümetini eleştirdiklerini duyuyoruz, görüyoruz. Bunların dediklerine bakarsanız dünyanın en masum kişileri, saldırıların, öldürme ve yaralamaların bitmesini istiyorlar; çünkü hep onlara saldırılıyor. Bu mazlumlar da barış çağrıları yapıyorlar, "fikre fikirle karşı çıkılması"nı savunuyorlar.

Önce şu tespiti yapmak gerekir. MHP ve adı "ülkü" ile başlayan yandaş örgütleri, faşist kuruluşlardır. Dünyanın gelmiş geçmiş politik akımları içinde, en riyakarı, en utanmazca yalan söyleyeni, en saldırganı işçi ve emekçilerin en düşmanı olan bu akım, dünya kuruldu kurulalı en çok kan döken, hem de işçi, emekçi ve genç kanı döken bu akım, dünyanın her yerinde insanlık düşmanı olarak nitelenmiştir. Bu akımın dünyanın her yerindeki ideolojisi, milliyetçilik ve ırkçılık ve en temel talebi de "güçlü devlet"tir.

Bunlar demokratik hak ve özgürlüklerin en saldırgan ve en hayasız düşmanıdırlar. Çünkü demokratik hak ve özgürlükler sadece işçi ve emekçi sınıfların başlıca savunma silahlarıdır. Faşist akım ise, büyük sermayenin kayıtsız şartsız hakimiyetini amaçlar. Bu nedenle işçi ve emekçi sınıflara düşmandır. Onlara göre devlet güçlü olmalıdır. Devleti güçlü kılmanın tek yolu da demokratik hak ve özgürlükleri, sendikaları ve işçi sınıfı partisini ortadan kaldırarak, sokaklarda faşist sürülerin cirit attığı bir polis devleti haline getirmektir.

Bugün Şili'de faşistler iktidarda ve devlet o anlamda güçlüdür. Ama onbinlerce işçi, emekçi ve genç öldürülmüş, onbinlercesi hapsedilmiş ve tüm demokratik hak ve özgürlükler ortadan kaldırılmıştır. Dün İspanya ve Portekiz'de öyleydi. Yunanistan böyle bir dönem yaşadı. Türkiye 12 Mart döneminde böyle bir cendereden geçti. Daha önceleri ise faşist İtalya ve Almanya dünyanın başına büyük dertler açtılar.

MHP ve yandaşı "ülkücü" örgütler işte bu insanlık düşmanı akımın ülkemizdeki temsilcileridir. Anarşiden şikayet ediyorlar. Ama anarşiyi sürdüren onlar. Adam öldüren, vuran kıran, bomba koyan onlar. Ecevit hükümeti anarşiyi önleyemez diyorlar. Gerçekten bu faşist örgütler durdurulamazsa, kontr-gerilla denen örgüt deşilmezse, MİT'in yasalar içinde çalışması sağlanamazsa bu saldırılar gerçekten bitmeyecek, anarşi önlenemeyecektir.

GÖREV

İstanbul Sefaköy'de bir emekçi belediyenin ihmali yüzünden öldü

• Sefaköy'deki olay üzerine TİP Bakırköy ilçe örgütü bir bildiri ile olayı kınadı.

GÖREV (İstanbul)— İstanbul Sefaköy'de Kartaltepe Mensucat işçisi üç çocuk anası bir kadın, mahalleden geçen elektrik hattındaki arıza nedeniyle canından olmuştur.

Nedense hep bu tür kazalar yoksulları, emekçileri buluyor... Nedeni açık.. "Kâr, daha çok kâr" diye gözlerini kara bürümüş patronlar, onların emrindeki yöneticiler, belediyeciler vs. yurttaşların en temel hakkı olan "yaşama hakkını" bile hiçe saymakta, kendi keselerini doldurmaktan başka birşey düşünmemektedirler...

Sefaköy'de meydana gelen olay üzerine Türkiye İşçi Partisi'nin Bakırköy İlçe Örgütü dağıttığı bildiride şöyle diyor:

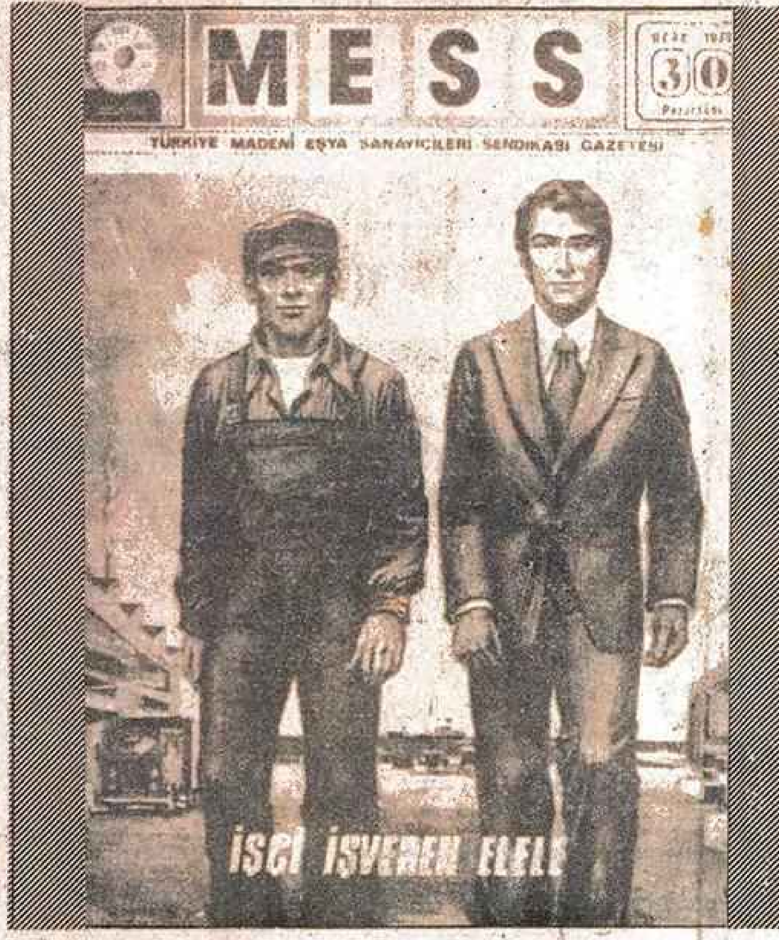
"Dostlar,

Sorunlarımızın çözülmesi için çareler aranmalıdır. Belediye Reisi ve meclis üyeleri sizler sorunlarımızı bilmez değilsiniz. Bilirsiniz de neden çözmek için çalışmazsınız?

Biz Sefaköylü işçiler, emekçiler sorunlarımızın çözülmesi için üzerimize düşeni yapmaya hazırız. Yeter ki sizler de bizim isteklerimiz doğrultusunda görevlerinizi yapın.

Haklarımızın alınması için kararlı ve inançlıyız. Bu bozuk düzen sonuna kadar böyle gitmeyecektir. İnsanlar yok yere ölmekten kurtulacaktır. Yarınlar yaslı değil, aydınlık olacaktır. İşçiler, emekçiler, yani bizler mutlu yarınların kurucusu ve habercisiyiz."

Kimi kandırıyorsunuz?

Büyük tirajlı ünlü bir burjuva gazetesi geçtiğimiz Pazar birinci sayfada yukarıdaki resmi renkli olarak en baş köşeye oturttu. Altında da şöyle yazıyor:

"Birinci hamur kağıda 15.000 adet basılan MESS gazetesinin bu özel sayısı bütün işçi ve işverenlere gönderilmiştir."

MESS patronlarıyla onların borazanı günlük gazete, elele vermişler, bizlere dolma yutturmak istiyorlar... Yağma yok. İşçi sınıfı, işçi ile patronun hiç bir zaman elele olmayacaklarını biliyor.

Kârına kqr katmak için işçileri acımasızca sömüren, onları yolsuz, susuz, ışıksız gecekondularda oturmaya mahkum eden, haklarını aramak istedikleri vakit onları kurşunlatan patronlarla, işçiler nasıl elele verir?

Maden-İş MESS görüşmeleri sonuçlanmak üzere

MESS Grevleri bitiyor, mücadele devam edecek

MADEN-İŞ ÜYELERİ İŞÇİLERİN SÖZLEŞME SIRASINDA DA EN AZ GREV ZAMANINDA OLDUĞU KADAR UYANIK VE KARARLI OLMALARI, BİRLİK, BERABERLİK ÇABALARINI SÜRDÜRMELERİ GEREKİYOR.

Geçtiğimiz hafta basında yer alan haberler, Maden-İş-MESS görüşmelerinin sonuca yaklaştığı biçimindeydi. Ancak, gazetemiz baskıya hazırlandığı saatlerde, somut sonuç henüz alınamamıştı.

Sözleşmenin imzalanmasıyla yaklaşık olarak 16.500 işçiyi içeren grev ve lokavtlar sonuçlanacak ve 40 binin üstünde metal işçisini ilgilendiren ücret artışları ve sosyal haklar elde edilecek.

Ancak, daha sözleşme görüşmeleri sürerken MESS patronlarının grevdeki ve lokavttaki fabrikalardan işçi çıkartmaya başlaması, sözleşme sonrası dönemde de işçilerin en az grev zamanında olduğu kadar uyanık ve kararlı olmaları gerektiğini ortaya koymaktadır.

Sözleşme henüz belli olmadığı için bugün için ayrıntıya giremiyoruz. Ancak şurası bellidir ki, sözleşme sonuçları ne olursa olsun, mücadele bitmeyecektir. İşçi sınıfının mücadelesi geçici ekonomik başarılarla yetinemeyeceği için bitmeyecektir, ya da geçici ekonomik başarısızlıklar işçi sınıfının mücadelesini engelleyemeyeceği için bitmeyecektir. Sözleşme sonrası dönemde de, işçiler grev süresindeki birlik ve beraberliklerini, dayanışma ve mücadele ruhlarını sürdüreceklerdir.

MESS grevlerinin sonuçlarıyla ilgili ayrıntılı haber ve yorumlara, gazetemizin gelecek sayısında yer vereceğiz.

Sanayi Odası mı? Devlet dairesi mi?

İstanbul Sanayi Odasında çalışan işçilerin sendikalaşma hakkı yıllardan beri engellenmektedir. Bu işyerinde yetki almaya çalışan sendikalar sürekli engellerle karşılaşmakta ve burada çalışanların "memur" oldukları gerekçesiyle patronlar sendika tanımamaktadır.

Benzeri uygulamaların sık sık tekrarlandığı İstanbul Sanayi Odasında geçtiğimiz günlerde DİSK'e bağlı Bank-Sen grev kararı almış, ancak başlayan grev mahkeme kararıyla kaldırılmıştır.

Sanayiciler devalüasyon istiyor

Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneğinin geçtiğimiz günlerde açıklanan raporunda işverenlerin devalüasyon istediği bildirildi. Paranın değerinin düşmesi demek olan devalüasyon, dövizle iş gören dışa bağımlı, işbirlikçi patronların işine gelmektedir. Oysa devalüasyon sabit gelirli işçi, memur gibi çalışanların yaşam seviyelerinin düşmesine neden olacaktır. Uluslararası emperyalist kuruluş IMF'nin istekleri arasında yer alan devalüasyon halkın daha da yoksullaşmasına yol açacaktır.

Geçtiğimiz 15 günde dünyada neler oldu?

Egemen sınıfların baskı ve saldırıları giderek artıyor

Geçtiğimiz 15 günde emekçi ve işçilerin sermayeye ve patronlara karşı direnişleri oldukça yoğun bir hale geldi. Avrupa ve Amerika'da yüzbinlerce emekçi ekonomik hakları için mücadeleye giriştiler. Amerika'da ve Batı Almanya'da bu amaçla uygulanan grevler başarılı oldu ve ekonomiyi etkiledi.

Amerika'da 165 bin işçi grevde

Amerika'da Birleşik Maden İşçileri Sendikası üyesi 165 bin maden işçisinin grevi sürmektedir. Dünyanın en büyük grevlerinden biri olan Amerikan maden işçilerinin grevi, sayısı bir milyona varan maden işçilerinin sosyal haklarının patron tarafından verilmemesi üzerine başlamış ve kısa sürede yayılmıştır.

Almanya'da 20 bin işçi grev yapıyor

Federal Almanya'da 20 bin liman işçisi ücret artışı sağlamak için greve başladılar. Bu grev, liman işçilerinin 2. Dünya Savaşından beri başlattıkları en geniş kapsamlı grevdir. İşverenlerin yüzde 6 zamda direnmelerine karşın, liman işçileri yüzde 9 zam istemektedir.

Tunus'taki genel grevde 100'e yakın işçi öldürüldü

26 Ocak Perşembe günü Tunus'ta 600 bin işçi çalışma koşullarının iyileştirilmesi, sendikalar ve sendikalı işçiler üzerindeki baskıların kaldırılması için Tunus Genel İşçi Sendikaları Birliğinin çağrısı üzerine ülke çapında işi durdurarak genel greve başladı.

Bu arada gösteriler düzenleyen işçiler ve diğer emekçiler, hükümetin sert baskısıyla karşılaştı. Göstericiler üzerine polis ateş açtı. Polisin saldırıları sonunda resmen açıklanan ölü sayısı 42'ye ulaştı. Bu rakamın yüze yaklaştığı da belirtilmekte. İşçiler ve halk, polisin bu saldırısı karşısında barikatlar kurarak direnişlerini sürdürdüler.

Ülkede sıkıyönetim ilan eden Tunus yöneticileri, işçiler üzerinde görülmemiş baskılar uygulamaya başladı. Toplam 400 kişi tutuklandı.

Tunus işçilerinin bu mücadelesi, bütün dünya sendikalarının desteğini yanında buldu.

Pancar üreticisi ürününü yok pahasına satıyor

ŞEKER PANCARI ÜRETİCİSİNİN ELİNDEN "ERKEN SÖKÜM PRİMİ" VAADİYLE DAHA HAMKEN ALINIP VERİLEN PRİM PANCARIN OLGUN HALİNDEKİ FİYATINDAN DÜŞÜK OLUYOR

Şeker işçileri örgütlenmelidir

Pancar üreticileri ve şeker işçileri sömürülüyor

AMASYA ŞEKER FABRİKASI A.Ş'NE 100'ER LİRAYLA ORTAK EDİLEN ÜRETİCİLER 24 YILDIR KARDAN HİÇ PAY ALMAMIŞLAR.

PANCAR YETİŞTİRİLMESİ VE BAKIMI SON DERECE ZAHMETLİ VE MASRAFLI BİR ÜRÜN OLDUĞU HALDE ŞİRKETİN ÜRETİCİYE VERDİĞİ AVANSLAR GEREKENİN ÇOK ALTINDA VE 7-8 AY GECİKMELİ OLMAKTA

GÖREV (Merzifon) Şeker sanayiinde yoğun ve çok yönlü bir sömürü yıllardan beri sürmektedir. Şeker sanayiindeki bu sömürü temelden başlamaktadır. Pancar üreticileri ve şeker işçileri, 100'er liralık hisse senetleri ile Amasya Şeker Fabrikası A.Ş'ne ortak edilmişlerdir. İşin ilginç yanı aradan 24 yıl geçmiş olmasına rağmen ortaklara kârdan hiç pay dağıtılmamış olmasıdır.

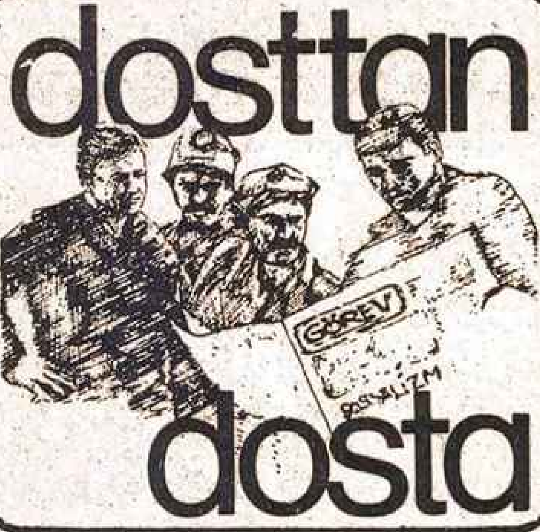
Şirket, pancar ekicileri ile imzaladığı sözleşmeler uyarınca, bu üreticilerin topraklarına pancar ektiriyor. Gerekli olan tohum, gübre, pancar üreticisine yine şirket tarafından, kendi belirlediği fiyata göre satılıyor. İlaçlamada da durum aynı.

Şeker pancarı, yoğun bir emek gerektiren bir üründür. Yetiştirilmesi ve bakımı zahmetli ve pahalıdır. Oysa şirketin üreticilere verdiği avanslar, gereken miktarın çok altındadır. Bu yolla üretici, önceden şirkete borçlandırılmaktadır. Üretici malının karşılığını ancak teslim etmesinden 7-8 ay sonra alabilmektedir. Ayrıca şeker pancarı üreticisinin elinden "erken söküm primi" vaadiyle, daha olgunlaşmadan alınıyor ve verilen prim, pancarın olgunlaşmasından sonraki fiyatından düşük oluyor.

Pancarını sökmek istemeyen üreticinin tarlasına ise "sözleşme" bahane edilerek zorla giriliyor ve pancar sökülüyor. Söküm masrafları da üreticiden, hem de cezalı olarak "avans" adı altında kesiliyor. Ürünü fabrikaya üreticiler naklediyor. Pancarın tesliminde, küspe için en az yüzde 5 fire düşülüyor. Daha sonra da aynı küspe para ile üreticiye satılıyor!.

Parcardan düşülen fire oranı % 5-12 arasında, hava şartlarına göre bu oran % 20 ve daha yüksek olabiliyor.

Şeker pancarı ekicileri "pancar ekicileri istihsal kooperatifleri"nde örgütlenmişlerdir. Ne var ki bu kooperatiflerin yönetimini çeşitli düzenbazlıkla, oyunlarla şirket ele geçirmiştir. Kooperatif yönetim kurulunun seçim döneminde fabrika temsilcileri köylere giderek toprak ağalarıyla işbirliği yapmışlardır. Kendilerinin desteklenmesi için ziyafetler vermişlerdir. Bu ziyafet giderleri sonunda kooperatifin sırtına yüklenmiştir. Toprak ağaları köylerinde fabrika temsilcilerinin propagandasını yaparak kendine bağımlı yoksul köylüleri, ekicileri etki altına alarak fabrika temsilcilerinin kooperatif başkanlığına ve yönetimine seçilmesini sağlıyor. Bu durumda pancar ekicilerinin taban fiyatlarının ayarlanmasında hiç bir rolü olmuyor. Şeker işverenleri hükümet eliyle taban fiyatlarını açıklıyor. Şeker pancarının şeker sanayiinden başka alıcısı olmadığı, ekicilerin fabrikaya borçlandırılarak bağımlı duruma getirildiği için ürününü yok pahasına satmak zorunda kalıyor. Yani pancar ekicileri kendi tarlasında çoluğuyla çocuğuyla fabrika hesabına çalışan sendikasız bir işçi durumunda. Ne var ki bu böyle devam etmeyecek. Fabrika işçilerinin ve pancar ekicilerinin vereceği örgütlü mücadele şeker sanayiindeki sömürü çarkını kıracaktır.

Elbistan'dan selam

Elbistan'dan. Mehmet Kul arkadaşımızın kısa bir mektubunu aldık. Mektubunda faşist terör ve baskılara karşı örgütlü mücadelenin süreceğini belirten arkadaşımız, bütün GÖREV okurlarına selamlarını iletmemizi istiyor. Mehmet Kul'un bu isteğini sevinerek yerine getiriyor, Elbistan'daki arkadaşlarımıza çalışmalarında başarılar diliyoruz.

Gözden kaçar mı?

Geçen sayımızda, bu köşede Suluova'dan Kaya Değirmen arkadaşımızın bir mektubunu, daha doğrusu bir yazısını yayımlamıştık. Arkadaşımız yazısında televizyonda yayınlanan bir programa değiniyor, konumuzla, yani basın-yayın ve haberleşmeyle ilgili bir sorunu ele alıyordu. Egemen sınıfların, egemenliklerini sürdürmek için yurt ve dünya olaylarını, ekonomik ve toplumsal gerçekleri nasıl çarpıtarak, keyiflerine geldiği gibi yansıttıklarının bir örneğini açıklıyordu arkadaşımız.

Gerçekten öyle değil mi? Her sabah elimize aldığımız renkli gazeteler, televizyon, radyo, hemen hemen tümü burjuva sınıflarının doğrudan denetimi ve etkisi altında olan yayın organları dilediklerini gibi vermiyorlar mı haberleri. Kamuoyunu dilediklerini gibi oluşturup, hayati sorunları, sorunların çözüm noktalarını, can alıcı yanlarını dilekleri gibi çarpıtıp gözden kaçırmaya çalışmıyorlar mı?

İğneyi kazmaya dönüştürmek

Peki ilelebet böyle mi sürecek bu? Elbette hayır. Baskı sayıları yüzbinleri bulan burjuva gazeteleri yanında bizimki iğneyle kuyu kazmak belki. Sabır isteyen bir iş. Günden güne geliştirip güçlendirmek zorundayız yayın organlarımızı. İğneyi kazmaya dönüştürmek zorundayız. Her varılan hedefi yeni hedefler getirecektir daha sonra. Bu hedeflere hazırlanmalıyız.

Gözü, kulağı olmak zorundayız gazetemizin, çevremizde yer alan olayların uyanık birer izleyicisi olmalıyız. Biz işçi ve emekçileri ilgilendirmeyen bir tek olay var mı acaba çevremizde? Olabilir mi? Hayır. Suluovalı arkadaşımızın yazısı buna güzel bir örnekti. Televizyonda seyrettiği bir programın çarpıklığını hemen yazıvermiş gazetesine. Daha neler yazılmaz ki: Mahallemiz, işyerimiz, köyümüz, okulumuzun türlü sorunları, dertleri... Hep sorunlar mı? Hayır. Sevincimizi, coşkumuzu, heyecanımızı da elbette. Selamlarımızı da. Dilek ve sorunlarınızı bekliyoruz.

Unutmayalım Kazmayla kuyu daha kolay kazılır, hele örgütlü olunursa.

spor... spor... spor... spor

Sporun insan sağlığına yararları, tartışmasız kabul edilen bir gerçek. Daha güçlü, daha dinç bir vücuda sahip olmak için dinlenmenin yanı sıra düzenli ve sistemli bir şekilde spor yapmayı kim istemez?

Spor, yüzyılımızda toplumsal yaşamda önemli bir gerçek haline gelmiştir. Sporun değişik dallarına insanların duyduğu ilgi, bir yanıyla sporun boyutlarını genişletip, geliştirirken, diğer yanıyla kapitalist ülkelerde spor, siyasi iktidarların elinde sermaye sınıfının çıkarları için bir araç olarak kullanılmaktadır.

Ülkemizde spor yatırımlarının yüzde 80'i "Seyir sporu"na yönelik

Türkiye'de halkın büyük bir bölümü spor yapamıyor, yalnızca seyrediyor

- Elli yıllık Türkiye Cumhuriyetinde Tunceli ve Hakkari ilk spor tesislerine geçen yıl kavuştu
- Türkiye' de 20 bin beden eğitimi öğretmeni gerekirken, bu gün görevde olan öğretmen sayısı yalnızca 1475

Türkiye İşçi Partisi Merkez Eğitim Bilim ve Araştırma Bürosunca hazırlanan ve 2 ayda bir yayınlanan YURT VE DÜNYA Dergisinin Ocak 1978 tarihli 7. sayısında "Dünya'da ve Türkiye'de Spor" konulu uzun bir inceleme yer almaktadır.

İncelemede Türkiye'de en yaygın olan sporun seyir sporu olduğu belirtilmekte ve bu durumun nedenleri de ele alınmaktadır. Buna göre, 'Türkiye' de 1961-1967 yılları arasındaki spor yatırımlarının yüzde 80'e yakınının seyir sporuna yöneldiği ortaya çıkmaktadır.

Türkiye'de sporun önemli sorunları arasında yer alan çalıştırıcı, eğitici eksikliği ise, şöyle ele alınmaktadır:

"Çalıştırıcı, eğitici gereğinin doğması üzerine ilk olarak 1934 1935 yıllarında 23 mezun veren Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü kurulmuştur. Buna ek olarak daha sonra İstanbul Eğitim Enstitüsü öğrenime geçmiştir. Yapılan araştırmalara göre Türkiye'de 20 bin beden eğitimi öğretmenine gerek vardır. Bugün görevde olanların sayısı ise 1475'dir. 1934-76 arası 1900 beden eğitimi öğretmeni diploma almış, bunların 78'i emekli olmuş, 38'i ölmüş, 120'si mesleği bırakmış, 69'u branş değiştirmiş, 59'u spor yöneticiliğini seçmiş ve 61'i de yabancı uyruklu imiş." Bu arada incelemede, var olan sınırlı sayıda öğretmenin de 396'sının MC Hükümetleri döneminde kıyıma uğratıldığı belirtilmektedir.

Çalıştırıcı sorununa bulunan çözüm ise, şöyle açıklanmaktadır: "Çalıştırıcı sorununu çözmek için yöneticiler dış ülkelere bakmışlar ve spor okulları olduğunu görmüşlerdir. Spor akademileri bir anda günün konusu olmuş ve gecekondu misali akademiler açılmıştır. Tesissiz, malzemesiz, hocasız bu akademilerin ne olduğunu anlamak için yalnız Ankara 19 Mayıs Akademisinin başkanını tanımak yeter. Bu kişi sporla alakasız bir İlahiyat Fakültesi mezunudur."

1976 yılında 72.193 lisanslı sporcunun bulunduğu Türkiye'de bunlardan 55.934'ü futbolcu, voleybolcu ve basketbolcudur.

Halkın geniş biçimde spor yapması için bol sayıda oyun alanı, kapalı salon vb. gibi tesisler gerekmektedir. Oysa bugün Türkiye'de "tesis" sorunu daha çok "stad" kurma diye anlaşılmakta, kitle sporunun yerine "seyir sporu"nu egemen kılma çabası burada da kendisini göstermektedir.

"Bugün Türkiye'de 1969'da yapılan bir araştırmaya göre 67 ilde (Bu illerin şehir merkezleri nüfusu 13.817.714 kişidir) toplam 1306 spor tesisi vardır. Bu tesislerin toplam seyirci kapasitesi 1.202.599 kişidir. Buna göre nüfusun % 8,7'si bu tesislerden seyirci olarak yararlanabilmektedir."

Tesislere ayrılan bütçenin azlığı bir yana, bir de tesislerin araç gereç sorunu vardır. "Öyle salonlar vardır ki kapısı hiç açılmaz. Örneğin Erciyas telesieji 15 yıldır hizmete açılmamıştır. Birçok tesiste su yoktur.

Öyle tesisler vardır ki, binlerce lira aidat vererek kulübe üye olanlar, içki ve kumar zevklerini devletin kendilerine ücretsiz sunduğu bu tesislerde temin etmektedirler. Spordan amaçlanan dostluk, arkadaşlık, yardımlaşma ve kollektif çalışma, yerini kişisel çıkarlara bırakmıştır."

Kitle sporu NEDİR?

Kitle sporu, beden ve ruh sağlığını geliştirmek için her yaştan ve her meslekten kişilerin yaptıkları spordur. Amatör olarak yapılır. Okullarda, işyerlerinde, mahallelerde kurulan tesislerde, her isteyenin boş zamanlarında yararlanabileceği kurumlarda yapılır. Kitle sporunun yaygınlaşması için geniş yatırımlar ve yasal tedbirler gerekmektedir. (Örneğin iş süresinin kısaltılması, devletin geniş spor tesisleri kurması, işyerlerinde ve okullarda yöneticilerin bütçeden spor çalışmaları için zorunlu miktarlar ayırmaları gibi.) Kitle sporunun yaygın olduğu ülkelerde, uluslararası yarışmalarda başarı imkanları da artmaktadır. Küçük yaşta başlayan spor çalışmaları sağlıklı ve dinamik kuşakların yetişmesine yol açmaktadır.

Seyir sporu NEDİR?

Halkın büyük çoğunluğunun seyirci olduğu ve çok küçük bir azınlığın yaptığı spordur. Bu sporda, büyük ve zengin kulüpler egemendir. Spor kulüpleri, büyük sermayedarların ve şirketlerinin kontrolündedir. Transferlerde büyük paralar döner. Kapitalist firmalar, satın aldıkları kulüplere kendi isimlerini vererek reklamlarını yaparlar. (Örneğin Türkiye'de Büyükdere Borankay, Eczacıbaşı, Meysu, Tofaş vs.) Seyir sporu genellikle halkın oyalanması, sorunlarını geçici bir süre unutması için araç olarak kullanılır. Başlıbaşına bir endüstri ve sömürü alanı olan seyirlik sporlarda büyük vurgunlar da vurulur. Örneğin Amerika'da yalnızca Amerikan futbolu karşılaşmalarında bir yılda 50 Milyar dolarlık müşterek bahis dönmektedir.

Kapitalist ülkelerde spor, azınlığın patığı, çoğunluğun izlediği bir oyundan ibaret. Ortalıkta dönen milyonlarca lira para da, çıkarcıların ve sermayedarların cebine gidiyor.

Geçen olimpiyatlarda en fazla madalyayı sosyalist ülkeler kazandı

Geçtiğimiz 1976 Montreal olimpiyatlarında sosyalist sisteme bağlı on bir ülkenin aldığı toplam madalya sayısı 121 altın, 107 gümüş, 116 bronç olmak üzere 344'ü bulurken, sosyalist olmayan bütün ülkelerin topladıkları madalya sayısı 80 altın, 96 gümüş, 106 bronz olmak üzere 282'de kalmaktadır.

Bu olimpiyatlarda Türkiye hiç bir madalya alamazken, birinciliği Sovyetler Birliği ve ikinciliği de 17 milyon nüfuslu Demokratik Alman Cumhuriyeti kazandı.

NEDEN BÖYLE?

Sosyalist ülkelerde sporun bu denli ileri olmasının nedenlerinin başında devletin kitle sporuna ağırlık vererek bu sorunu ciddi bir biçimde ele almış olması gelmektedir.

Örneğin Sovyetlerde spor örgütlenmesinin temelini fabrikalardaki, eğitim merkezlerindeki, kollektif çiftliklerdeki "kültür-fizik grupları" oluşturur. Ekim devriminden bu yana süregelen bu çalışmalar Sovyet sporunun ve kültür-fizik hareketinin temelini oluşturmaktadır.

50 milyon kapasiteli ve 210 bin kültür-fizik grubundan oluşan bu örgütlenme tüm Sovyet yurttaşlarına spor yapma tesis ve malzemelerden yararlanma olanağı tanır.

Dünyada 2. durumda olan 17 milyon nüfuslu Demokratik Alman Cumhuriyetinde de benzer bir örgütlenme söz konusudur. 1970 yılında kültür fizik ve sporu halka yaymak ve onu halkın yaşamının günlük bir parçası haline getirmek için, Alman Sendikaları Konfederasyonu ile Alman Beden Eğitimi ve Spor Birliği arasında ortak bir program hazırlandı. Bu programa göre düzenlenen yarışma ve sağlık testlerinden bugün 5 milyondan fazla insan yararlanmaktadır. 1971 yılında federasyon 2.155.812 sporcuya sahipti (nüfusun yüzde 12,2'si), 1973'te bu sayı 2.422.581'e yükseldi. (nüfusun yüzde 14, 2'si) Gençlerin ve çocukların 2/3'ü her yıl "Gençler ve Çocuklar Turnuvasında" (Spartakiad) yarışırlar. 1971'de 3.300.000 kişi şehir ve köylerde düzenlenen yarışmalara katılmıştır.

KÜÇÜK BİR KARŞILAŞTIRMA

Sosyalist ülkelerin spordaki başarılarına küçük bir örnek olarak, Türkiye ve Demokratik Alman Cumhuriyeti arasında bir karşılaştırma yapmak gerekirse, şu durum ortaya çıkıyor:

Bazı dallarda lisanslı sporcu sayısı

	TÜRKİYE (Nüf. 40 mil.)	DEM.ALMAN CUM. (Nüf. 17 milyon)
FUTBOLCU	45.908	540.000
GÜREŞÇİ	4.046	14.000
ATLET	2.838	168.000
JİMNASTİKÇİ	49	343.000

hasan usta — Ağlamak kar etmez!

BİR YORUM

Spor gerçek anlamını ne zaman kazanır?

Spor, dünya halkları arasında barış ve kardeşlik ilişkilerinin gelişmesinde, karşılıklı yardımlaşma politikasının yaygınlaşmasında, genç kuşakların ileri topluma sağlıklı, kişilikli ve zihnen gelişmiş olarak hazırlanmasında, yetişmişlerin sağlıklarını devam ettirmede, yaşam zevklerini artırmada önemli bir araçtır.

Oysa, sömürü ve baskı düzeni olan kapitalizmin temel özellikleri, düzenin tüm kurumlarına yansıdığı gibi spora da yansır.

Kapitalist ülkelerde spor, sömürü mekanizmasının bir parçası durumundadır. Halkın büyük çoğunluğunun sporla ilgisi, büyük ölçüde seyircilikle sınırlı kalmaktadır. Kitlelerin düzene karşı tepkileri, kinleri sporla boşaltılmaya, saptırılmaya çalışılır. Bu anlamda spor, bir "uyuşturucu", bir afyon olarak kullanılır. Kitleler, diğer dertlerini bir tarafa iterek, hafta boyunca yalnızca spordan konuşarak, kinlerini hakemlere, sporculara boşaltarak hakim sınıfların hazırladıkları bu tuzağa çekilirler.

Buna karşılık, sosyalist ülkelerde sporun gerekliliği kavranmış ve yeterince üzerinde durulmuştur. Spora hiç azımsanmayacak ölçüde ülke ekonomisinde yer verilmiştir. Bunun nedeni nedir?

İşçilerin ve emekçi halkın egemenliği demek olan ve devletin planlı olarak halk yararına ülkeyi yönettiği sosyalist düzende spora da gereken ilginin gösterilmesi olağandır.

Spor yapan kişinin hastalanma oranı azalıyorsa, çalışmalarında daha verimli oluyorsa, psikolojik yaşamı ve de dolaylı olarak toplumsal yaşamı daha düzenli hale geliyorsa spor için harcanan paralar, emekler boşa gitmemiş, aksine harcanandan çok daha fazlası geri alınıyor demektir.

Bu nedenle, halkın mutlu ve özgür yaşamını sağlamayı amaçlayan devlet, spordan yararlanmak, ona gerçek anlamını kazandırmak durumundadır. Sosyalist ülkeler, bu alandaki başarılarıyla tüm insanlığa örnek olmaktadırlar.

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

TİP: 141-142

(Baştarafı sayfa 1'de)

ha önce belirtilmişti. Gerçekten de, programda örgütlenme hakkından soyutlanarak ele alınan ve bu yüzden de içi boşaltılan düşünce özgürlüğü kavramının nasıl bir özgürlük anlayışına dayandığının belirtileri görülmeye başlamıştır. Başbakan Ecevit, can güvenliğinin sağlanması konusunda, 'Türkiye'deki yasaların vetersiz olduğu kanısında değiliz' demektedir. Bu, olumludur. Ne var ki, mevcut yasaların uygulamasında anti-demokratik bir çizgiye kayılması, bu yasalara dayanarak baskı bir yönetimin gerçekleştirilmesi de mümkündür. Mevcut yasalardaki anti-demokratik bir sürü hüküm buna imkan verecek niteliktedir. Başbakan Ecevit'in, 'yasalar yeterlidir' derken verdiği örneğin üzerinde dikkatle durulmalıdır. Başbakan'ın memur ve öğretmenlerin 'özel yaşamlarında da politikanın dışında tutulacağı' yollu sözleri endişe vericidir. Memurlar, öğretmenler grevli, toplu sözleşmeli, sendikalaşma ve politik örgütlere girme hakkı için mücadele yürütmektedirler. Bu mücadeleyi destekleme, ona katılmak ve bu hakları gerçekleştirmek demokratik bir görevdir. Yaratılan kargaşa ortamının, baskı ve terörün kaynaklarına yönelmek yerine demokratik hakların kullanılmasını engelleyecek, hatta olanaksız kılacak bu tür yaklaşımlar tehlikelidir ve terk edilmelidir.

"Üzerinde önemle durulması gereken bir diğer gelişme de, MSP Genel Başkanı hakkında Yargıtay Başsavcılığının yürütmekte olduğu işlemlerdir. MSP Genel Başkanı hakkında yürütülen işlemler siyasi hayatın tümü için bir tehdit anlamını taşımaktadır. Siyasi hayatı baskı altında tutan birçok antidemokratik yasa ve hükümlerin varlığı bilinmektedir. Bunların yürürlükten kaldırılması, antidemokratik yasaların ve başta 141 ve 142. maddeler olmak üzere benzer nitelikteki diğer maddelerin ayıklanması toplumsal gelişmenin dayattığı bir olgudur.

"Bunalımların aşılması için burjuvazinin tercihinin, tabiatı gereği, demokrasiyi genişletmek olmadığı açıktır. Aksine, bunalımların yaratıcısı ve sorumlusu büyük burjuvazi demokrasiyi ülkemiz için lüks saymaktadır. TÜSİAD'ın yapılan son kongresi için hazırladığı raporda bu görüş pervasızca tekrarlanmaktadır. TÜSİAD raporunda, ayrıca faşistlerin bütün dünyada ve Türkiye'de sloganlaştırdıkları ve demokratik hak ve özgürlüklere paydos diyen baskıcı bir yönetimin ifadesi olarak kullandıkları 'güçlü devlet' deyimi ön plana çıkarılmıştır. Burjuvazinin antidemokratik gerçek yüzü yine apaçık ortadadır. Ama 'parlamenter demokratik rejim', 'özgürlükçü demokrasi' gibi tekerlemeleri dillerinden düşürmeyenlerden bu konularda ses çıkmamaktadır.

"Antidemokratik eğilim ve gelişmelerin altında burjuvazinin sınıfsal çıkarları ve bu çıkarlarını sürdürme isteği yatmaktadır. Bunun için de demokratik hak ve özgürlükleri koruma ve geliştirmenin, toplumun demokratikleştirilmesi mücadelesinin öncü, motor gücü burjuvazinin karşıtı olan işçi sınıfıdır. Mücadele demokratik toplumsal muhalefetin işçi sınıfı öncülüğünde örgütlü birleşik güç haline dönüştürülmesiyle başarıya ulaşacaktır."

Bütçe emekçilerin

(Baştarafı sayfa 1'de)

Türkiye açısından üretimin hızla artırılması gerekiyor. Bu ise kapitalist ekonominin başında dolaşan sorunların artması anlamına geliyor. İşte bu nedenle büyük sermaye sahipleri ve kapitalist dünyanın Uluslararası Para Fonu (IMF) gibi kuruluşları Türkiye'de üretimin ve yatırımların sınırlandırılmasını istiyorlar. Ama halkın çıkarları kapitalistlerin isteklerinin tam tersi olarak üretimin artırılmasını gerektiriyor.

İşte düşük MC'nin hazırladığı bütçe, yatırımların nasıl kısılacağını, para kaynaklarının nasıl büyük sermayeye peşkeş çekileceğini ve sermayenin sorunlarını çözmek için ne gibi tedbirlerin getirileceğini açık açık sıralamaktaydı. Ve CHP muhalefetteyken bu bütçeye karşı çıkmıştı. Ama iktidara gelince bu sözlerini unutarak geçici bir bütçenin kazandıracağı zamandan yararlanıp yeni bir bütçe hazırlayacağı yerde MC'nin bütçesini bir secede benimseyiverdi.

Ecevit Hükümeti sermaye sınıfının çıkarlarını koruyan bir bütçeye Türkiye İşçi Partisi'nin sesini duyuramadığı bir Millet Meclisinde bir secede sahip çıktı. Böylece kapitalistlerin kendi sorunlarını halkı daha da yoksullaştırarak çözmek amacına yönelik tüm işlemlerine kolaylık sağlanmış oldu.

İşçi, emekçi sınıflar artık CHP'nin nasıl bir parti olduğunu ve geleceğimizin sermaye sınıfının tasarılarına verilecek mücadelenin başarısına bağlı olduğunu iyi biliyorlar. Ayrıca bu başarının işçi sınıfının bilimsel sosyalizm partisi olan TİP etrafında kenetlenmekle gerçekleşebileceğini de iyi biliyorlar.

Ankara Belediyesinde

(Baştarafı sayfa 1'de)

yerel yönetimler için getirdiği çözüm önerilerini seçim propagandası süresince dilinden düşürmedi. Başkan olduktan sonra TUTED Genel Başkanı Aykut Göker'in de bulunduğu TUTED ve TOMDER üyesi ilerici, demokrat ve sosyalist işçi ve memurlara karşı baskı ve kıyıma girişti. Şimdilerde bu işçilerin dolapları, masaları aranıyor.

Bu kafa sahibine zarar verir. Zarar vermekle de kalmaz. Sahibini yer. Ali Dinçer bu kez baltayı taşa vurmuştur. CHP örgütünü yalanla, dolanla idare etmeye çalışmış olabilir, keyfinin bildiğini, canının çektiğini yapmış olabilir. Ama bu iş burda biter. Çünkü burası CHP il örgütü değil. Demokratik güçler, onların örgütleri, örgütlülükleri Ali Dinçer'e "pabuç bırakmaz. Hesap sorar. Yarım yamalak, eğri büğrü ilericilik olmaz. Örgütlü mücadele onun "halkçı" kafasına bunu sokacak güçtedir. Kafası almazsa da kendi bilir.

ONBEŞ GÜNDE BİR

(Baştarafı sayfa 1'de)

yi yoksun bırakmakta; bu durumun körüklenmesi ve geliştirilmesinde bunların parmağı var. Ve de bütün bunların arkasında, sermayenin işçi sınıfı ve emekçi halka karşı giriştiği yoğun saldırı ve faşist devlet özlemi var.

Bir de "Mafia" lafı aldı yürüdü. Gümrük mafiası, silah kaçakçılığı mafiası, sigara kaçakçılığı mafiası ve daha buna benzer gizli, karanlık bir sürü şeyin mafiası veya mafianın kolları; Amerikan gangsterlerinin özentileri, devletin giya haberinin olmadığı; aslında yeraltı dünyasının büyük ve tatlı kâr bırakan birtakım yasa dışı ticaret işlerini yürütenler bunlar. Güney sınır bölgemizde sırtında kileri mayınlı bölgeden bin güçlükle geçirenler, "sırtçı"lar canları karşılığında birkaç kuruş alacağını derken kaçakçı diye devletin boy hedefi olurken ellerini kollarını sallaya sallaya rahatça aramızda dolaşan; güya kendilerini izlemekle ve yasanın pençesine teslimle görevli olanlarla içli dışlı olabilenler; hatta zaman zaman devlet kademelerinin en üstlerinde yer almış olanlarla bile sıkı fıkı ilişkilerini sürdürebilenler bunlar.

Ayrıca "yolsuzluk" adıyla bilinenler var. Birtakım büyüklerin adlarının karıştığı ve ne kadar büyük karışmışsa, gün yüzüne çıkması o kadar çetrefilleşip en habadayısı birkaç gün veya hafta gazete haberleri arasında yer alıp sonra birdenbire sessizliğe gömülen ve "hafızai beşer: nisyan ile maluldür" deyu "unutulmaya" daha doğrusu "unutturulmaya" terkedilenler var. En çarpıcı örneği "Lockheed" skandalı. Hatırlayacaksınız, bu Amerikan firması birçok ülkeye, bu arada Türkiye'ye de uçak satmıştı. Ve Amerika'da uzun soruşturmalar sonucu, bu firmanın uçaklarını satabilmek için o ülkenin önde gelen kişilerine; -bunların arasına bakanlar, komutanlar da giriyordu- büyük ölçüde rüşvet dağıttığı açıklanmıştı. Amerikan yetkilileri rüşvet dağıtılan ülkelerin, bu arada Türkiye'nin de adını saymışlar ve bunlardan isteyen ülkeye, bu rüşvetin miktarını ve alanların isimlerini de açıklayacaklarını bildirmişlerdi. Japonya bunu istedi de, büyük gürültüler koptu; bakanların adı ortaya çıktı; hükümet çekilmek zorunda kaldı.

Konu uluslararası düzeyde büyük yankılar uyandırdığı ve bu yankılar Türkiye'ye kadar uzandığı için Haziran öncesi dönemde bizde de birşeyler yapmak, zevahiri kurtarmak gereği duyuldu ve bir Meclis Komisyonu kuruldu. Sonra rüşvet alanların adlarının bildirildiği, fakat bakanlıkça komisyona verilmediği iddia edildi; buna karşılık hemiz gelmediği söylendi. O arada iktidar partileriyle birlikte muhalefetteki CHP'den de birçok tanınmış ve önemli mevkilerde insanların adları, doğru yanlış ortaya atıldı. Konu bir süre gazetelerde yer aldı. Ama sonra bu da ötekiler gibi sessizliğe gömüldü.

Peki yukarıda belirtilen ve görünürde aralarında bir bağ bulunmayan bu olayların ve benzerlerinin birbirleriyle hiç bir ilişkisi yok mu acaba? Kuşku olmasın ki; işler tam derinine bir incelenirse tabi tutulsa ve sonuna kadar gidilebilse gerek örgütler gerek yapılan işler bakımından ilginç içiçe geçmelerle karşılaşılırdı.

Başta belirtilen örgütler ve bunlar dolayısıyle elde edilen yasadışı güç ve yetkiler ikinci ve üçüncü tip işleri gerçekleştirmekte bir basamak görevini görür; tersine ikinci ve üçüncü tip işleri çevirenler de başlangıçta olmasa bile ergeç birincilerle karşılaşır ve birlikte hareket zorunluluk olur. Ve sonuçta bunları bir makasın iki yarısına benzetebiliriz. Makasın dilimleri içinde kalan ise zaten kapitalist düzende azgın bir sömürünün pençesinde bulunan işçi sınıfımız ve emekçi halkımız olmaktadır. Bunun için çok özel bilgi ve araştırmalara gerek yok. Biraz kafasını kullanmak mantığını işletmek yeterli.

Dahası, bu yasadışı örgütler ister ilkleri, ister ikincileri olsun, uluslararası kuruluşların Türkiye' deki uzantıları ve dışarda birlikte çalıştıklarına dair yayımlanmış çok kanıt var. Dahası da var; çokuluslu şirketlerin ve onların denetimindeki devletlerin daha büyük kâr peşinde muhtelif ülkelerde el altından giriştikleri hükümet darbelerinden rüşvet olaylarına kadar yasadışı eylemlerin tümünde de bunların parmağı var. Hepsi birden, yerli tekelci sermayenin ve bağlı olduğu emperyalizmin, sultası altında tuttuğu ülkelerde gücünü ve sömürüsünü devam ettirmek için kullandığı maşalar bunlar.

Eğer arada bir, şurasından veya burasından bir sızıntı oluyor ve ister istemez bazı şeyler gün ışığına çıkmak zorunda kalıyorsa bu, kendi aralarındaki rekabet sırasında girişilen böyle hareketlerin bunlardan bir kısmını sonuçta altta bırakması, onların da "haksız rekabet" olarak nitelendirip bu girişimleri kısmen olsun önlemek veya kendilerinin de ortak edilmelerini istemek üzere harekete geçmelerinden kaynaklanıyor.

Tabii bununla kalmıyor. İşçi sınıfı ve emekçi halkın kapitalizme ve emperyalizme karşı yürüttüğü örgütlü mücadele, demokratikleşme yolunda atılan adımlar da, çevrilen dümenlerin şurasından burasından bozulmasında ve gerçeklerin açığa çıkmasında birinci derecede etken oluyor.

Yukarıda sayılan bütün olaylar ve benzerleri; yurdumuzda olduğu gibi kapitalizmi veri kabul etmiş ülkelerin mevcut yasalarına göre bile ağır cezaları gerektirecek suç öğeleridir. Emperyalistler, kapitalistler, artık esaslarını kendilerinin belirlediği yasalara göre bile suç sayılacak eylemlere girişmeksizin işlerini daha genişletemez ve daha büyük kârlar elde edemez hale gelmişlerdir.

Bu, aslında bir sistem olarak kapitalizmin iflasını kanıtlamaktadır; asalaklığını, tükenmişliğini kanıtlamaktadır. Henüz dayanmakta, direnmektedir; bunun için de her türlü yasadışılığa baş vurmaktadır. Ama mukadder akıbet kaçınılmazdır. Türkiye'de ve dünyada işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin örgütlü mücadelesi ergeç bir sistem olarak kapitalizmi, bütün "kirli yan ürünleri"yle birlikte tarihe gömecek; bugün dünyanın üçte birinde olduğu gibi Türkiye'de ve emperyalizm-kapitalizm ağı içindeki tüm ülkelerde de sosyalizm onun yerini alacaktır.

Nihat SARGIN

Sanatını yaşamı boyunca işçi sınıfının mücadelesine adamış büyük şair

Nazım Hikmet doğumunun 76. yılında törenlerle anılıyor

Nazım Hikmet'in hayatı

Nazım Hikmet Ocak 1902'de Selanik'te doğdu. Kurtuluş Savaşı başlayınca Anadolu'ya geçen yurtseverler arasında o da vardı. Daha sonra Moskova Üniversitesinde sosyoloji ve ekonomi öğrenimi yaptı. 1928'de yurda döndü. Hayatını kazanmak için gazete ve dergilere takma adla yazılar yazdı. Film stüdyolarında çalıştı. O sıralarda yazdığı şiirler çoktan elden ele dolaşmaya başlamıştı. 1938'de "Harp Okulu Olayı" adıyla bilinen dava nedeniyle haksız olarak tutuklanana kadar çok sıkı bir biçimde izlendi, göz altına alındı, hapis yattı. 1938'de 28 yıl 4 ay hapse mahkum oldu. 1950'de bir af kanunuyla hapisten çıkana kadar 12 yıl yattı. Daha sonra Türkiye'den ayrılmak zorunda kaldı. Bundan sonra, hayatı boyunca, dünyanın birçok ülkesini dolaştı. Ülkesini, ülkesinin emekçilerini, onların mücadelesini bıkmadan usanmadan anlattı. Haziran 1963'te Moskova'da öldüğü zaman, şiirleri Türkiye'de yeni yeni basılmaya başlamıştı ama, tüm dünya halklarının tanıdığı, sevdiği, şiirlerini bayraklaştırdığı bir şairdi.

● BASKI VE YASAKLAMALARA RAĞMEN NAZIM HİKMET'İN ŞİİRLERİ UNUTULMAMIŞ, ELLE DE OLSA ÇOĞALTILIP DÖRT BİR YANA DAĞITILMIŞTI.

Nazım Hikmet'in şiirleri 1960'lar sonrasında Türkiye'de yeni yeni ve binbir güçlüklere göğüs gererek basılmaya başlandığında, dünya onu çoktan tanıyordu. Şiirleri hemen hemen bütün dillere çevrilmiş, kitaplarının basımı yüzbinleri aşmıştı. Peki, baskı ve yasaklanamalar Nazım'ın şiirini unutturabilmiş miydi? Asla. Her şeye rağmen şiirleri yayılıyordu elle de olsa çoğaltılıp dört bir yanda okunuyordu.

O hayatını ve şiirini işçi sınıfının örgütlü mücadelesine adamıştır. İnanç, içtenlik, mücadelecilik şiirinin başlıca ögelerini oluşturmuştur. Direnen ve başkaldıran çoşkulu anlatımına bilimsel sosyalizmin şaşmaz pusulası damgasını vurmuştur. Güzelin ve doğrunun düşmanı egemen sınıflar onu susturmak için hapsetmişler, o, ancak mavi gökyüzünü görebildiği hapishanesinden en güzel doğa şiirlerini, yurdundan uzakta yaşamak zorunda kaldığında en güzel hasret şiirlerini yazmıştır.

BİR ÇANAK BAL

Nazım "Şiirime Dair" adlı bir şiirinde şöyle der: Ne binecek sırma palanlı bir atım / ne bilmem nerden gelirâtım,/ ne mülküm, ne malım var. / Sade bir çanak balım var. / Rengi ateşten al / bir çanak bal.

Evet, bir çanak baldır onun şiiri. Onurun, yılmazlığın, inancın ve fedakarlığın sembolü olmuş koskoca bir hayattan süzülen bir çanak bal.. Ne mutlu o baldan tadabilene, vay haline o ateşten renge karşı koyanın.

Kanter içinde

Yapıcılar türkü söylüyor
Yapı türkü söyler gibi yapılmıyor ama.
Bu iş biraz zor.
Yapıcıların yüreği
bayram yeri gibi cıvıl cıvıl
ama yapı yeri bayram yeri değil,
yapı yeri toz toprak.
Çamur, kar.
Yapı yerinde ayağın burkulur
ellerin kanar.
Yapı yerinde ne çay her zaman şekerli
her zaman sıcak,
ne ekmek her zaman pamuk gibi yumuşak
ne herkes kahraman
ne dostlar vefalı her zaman.
Türkü söyler gibi yapılmıyor yapı
bu iş biraz zor,
zor ama
yapı yükseliyor, yükseliyor.
Saksılar konuldu pencerelere
alt katlarında.
İlk balkonlara güneş taşıyor kuşlar
kanatlarında
Bu yürek çarpıntısı var her putrelinde
her tuğlasında
her kerpicinde.
Yükseliyor, yükseliyor yapı
kan ter içinde.

Nazım Hikmet Türkolog Strostov ile

Emekçiler

(Baştarafı sayfa 1'de)

da da emekçiler aleyhine olan eşitsizlik açıkça görülmektedir.

Emekçilerin ücret ve maaşlarına konulan yüksek vergiler nedeniyle ücret ve maaşlarında yükselme olsa bile bundan gereğince yararlanamamaktadırlar. Vergi kanunları emekçilerden tüm çalışanlardan yana değiştirilmeli, sermaye sınıfına tanınan her türlü vergi kolaylıkları ve indirimleri kaldırılmalıdır.

Kontr-gerilla

(Baştarafı sayfa 1'de)

yerli işbirlikçileri olan tekelci sermayedarların egemenliğine karşı mücadele eden kişi ve örgütleri hedef almaktadır.

12 Mart döneminde birçok ilerici, demokrasi yanlısı, yurtsever ve sosyalist kişi kontrgerilla tarafından işkenceye tabi tutulmuş ve böylece elde edilen gerçekdışı itirafnamelere dayanarak mahkum edilmişlerdir.

Daha sonraları da eylemlerini sürdüren kontrgerilla örgütünün cinayetlere ve baskınlara karıştığı belirtilmektedir. 1 Mayıs 1977'de Taksim'de çevredeki yüksek binalardan ateş açanların bu örgütün mensupları olduğu öne sürülmüş, Çiğli Havaalanında CHP Genel Başkanı Ecevit'e yönelen suikast girişiminin ve benzeri olayların ardında bu örgütün bulunduğu belirtilmiştir.

AZGINLAŞAN TERÖR

(Baştarafı sayfa 1'de)

24 Ocak Salı - Kars'ta komandolar bir ortaokul öğretmenini öldürdüler. Kars valisi görevinden alındı. Denizli Acıbayram ilçesinde komandolar CHP'lilere saldırdılar, bir kişiyi ağır yaraladılar. Ankara'da kaçırılan bir işçi Sayranbağları Ülkücüler Derneğinde işkenceye tutuldu. Adanada bir komando dolmuşa ateş açtı. iki kişi ağır yaralandı.

25 Ocak Çarşamba - "Bozkurtlar geliyor, komünistlere ölüm" diye bağıran komandolar Ankara DMM Akademesinden çıkan öğrencilerin üzerine bomba attılar 2'si ağır 24 kişi yaralandı. Kahramanmaraş'ta bir yurttaşın ve kaymakamın evini basan komandolar iki kişiyi yaraladılar. İzmirde ilerici bir öğrenci öldürüldü.

26 Ocak Perşembe - Beşiktaş'ta bi kitabevinin, bir dershanenin ve devrimci bir öğrenci derneğinin bulunduğu bina güpegündüz bombalandı, 13 yurttaş yaralandı. Önceki gün, ADMMA öğrencilerinin üzerine bomba atanlardan 2'si Tokatta tutuklandı.

27 Ocak Cuma - İstanbul'da Aksaray'da devrimci bir öğrenci otobüsten atıldı ve kurşunlanarak öldürüldü. Daha sonra halka ateş açan katil komando bir şoförü de ağır yaraladı, daha sonra yurttaşlar tarafından kıstırılarak yakalandı. Nazım Hikmetin bir oyununu sahneleyen Üsküdar şehir tiyatrosu bombalandı. Bayrampaşada bir sendikaya saldıran dört komando tutuklandı. Ankarada faşistlerin kaldığı yurtta silahlar ve dinamitler bulundu, 50 kişi gözaltına alındı. Büyük Ülkü Derneğinde silahlar bulundu. Ankara'da faşistler bir işçiyi öldürdü. İstanbul'da cenaze töreni yapan komandolar vapurları kaçırdı ve halka ve ileri gazeteler satan bayilere saldırdı.

28 Ocak Cumartesi - Gaziantep Ülkü Ocakları Başkanı 4 kişinin yaralandığı olaylarda silah kullandığı için tutuklandı.

30 Ocak Pazartesi - İstanbul'da Orman Fakültesine devrimci öğrencileri götüren otobüs otomatik silahlarla tarandı, iki kişi yaralandı. Ankara'da ve çeşitli illerde komandolar izinsiz gösteri yürüyüşleri düzenleyip bombalar patlattılar. İstanbul'da komandolar kapatılan Spor Akademisini işgal etti. İzmir'de "Ülkücü" derneklerde yapılan aramalarda çok sayıda silah ele geçti.

Kontr-gerilla ve tüm faşist

(Baştarafı sayfa 1'de)

maz. Bunun için, en kısa zamanda:

1. MC hükümetleri dönemindeki ve hâlâ süren tüm saldırı, cinayet ve bombalamaların failleri en kısa zamanda ortaya çıkartılmalı, yargılanmalıdır.

2. Kontrgerilla, onu kuranlar, kurdurtanlar, sürdürenler ortaya çıkartılmalı, MİT'in yasa dışı operasyonları aydınlatılmalı, sorumluları yargılanmalı, kontrgerilla dağıtılmalıdır.

3. Tüm faşist örgütler, kuruluşlar, merkezler bugüne dek işledikleri suçlar ve sürdürdükleri yasa dışı çalışmalar nedeniyle adalet önünde hesap vermeli ve kapatılmalıdır.

4. MC hükümetleri döneminde devlet dairelerine, birliklere, fabrikalara, okullara doldurulmuş olan faşist kadrolar temizlenmeli, okullar, yurtlar, fabrikalar ve semtler faşist işgalden arındırılmalıdır.

Ancak şu unutulmamalıdır ki, faşist örgütler ve faşist ideolojinin kökünün tam anlamıyla kazınması, bunları doğuran emperyalizmin ve büyük sermayenin egemenliğine son verilmesine bağlıdır. Demokrasinin "lüks" olduğunu söylemekten çekinmeyen işbirlikçi, dışa bağımlı tekelci sermaye egemenliğine son verecek olan da, işçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin işyerinde, köyde, mahallede, okulda, kısacası yaşamının her alanında sermayenin tahakkümüne karşı verecekleri örgütlü mücadeledir.

Türkiye İşçi Partisi Yayınları

1. TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ PROGRAM VE TÜZÜĞÜ (4. Basım)	10.00 TL
2. TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ TÜZÜĞÜ	2.50 TL
3. DEMOKRASİ BİLDİRGESİ (3. Basım)	3.00 TL
(TİP Merkez Yönetim Kurulunca 8 Temmuz 1975'de yayınlanan ve bağımsızlık, demokrasi sosyalizm mücadelesinin somut hedeflerini açıklayan broşür)	
4. GÜNCEL GÖREV (Tükendi)	1.00 TL
(TİP - MYK'nın 2-3 Ağustos 1975 tarihli toplantısında kabul edilmiştir)	
5. YOLUMUZ AÇIK OLSUN (Tükendi)	4.00 TL
(TİP Merkez Kurul ve Yetkililerinin Bildiri, Demeç ve Konuşmaları)	
6. HER NE PAHASINA BİRLİK DEĞİL	2.50 TL
(12 Ekim seçimleri dolayısıyla güçbirliği konusunda TSİP'le yazışmalar)	
7. 12 EKİM 1975 SEÇİMLERİNDE TAVRIMIZ (Tükendi)	1.00 TL
8. SELAM TÜRKİYE'NİN AYDINLIK GELECEĞİNE (Tükendi)	5.00 TL
(TİP GENEL BAŞKANI BEHİCE BORAN'ın 1. İl Temsilcileri Toplantısı'nı açış konuşması)	
9. MC DÜŞÜRÜLMELİDİR	6.00 TL
(TİP Merkez Kurul ve Yetkililerinin Bildiri, Demeç ve Konuşmaları)	
10. İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI DAYANIŞMASI VE 1 MAYIS	2.50 TL
11. PARTİMİZ GÖREV BAŞINDADIR	5.00 TL
(TİP GENEL BAŞKANI BEHİCE BORAN'IN 3. İl Temsilcileri Toplantısı'nı açış konuşması)	
12. YAŞASIN ŞİLİ VE TÜRKİYE HALKLARININ KARDEŞÇE DAYANIŞMASI	3.00 TL
(Şili Halkının faşizme karşı mücadelesini ve uluslararası dayanışmayı anlatan broşür)	
13. BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, SOSYALİZM İÇİN İLERİ	7.50 TL
(TİP Seçim Bildirgesi-Haziran 1977)	
14. SAYILARLA TÜRKİYE	7.50 TL
(Türkiye'nin sosyal ve ekonomik yapısının istatistik ve sayılarla anlatımı)	
15. TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ 1. BÜYÜK KONGRE TUTANAĞI	35.00 TL
(Genel Başkan Behice Boran'ın Açış konuşması, MYK Raporu, Delegelerin konuşmaları, diğer raporlar, görüşmeler kongre kararları)	
16. ÖRGÜTLÜ, BİRLEŞİK GÜÇ YENİLMEZ	3.00 TL
(TİP-MYK Tarafından 13-14 Ağustos 1977 Tarihli toplantıda kabul edilen demokratik güçlerin iş ve eylem birliği ile ilgili görüşleri içeren broşür)	

Türkiye İşçi Partisi Yayınları, Parti'nin İl ve İlçe Örgütlerinden, "Ödemeli" olarak da Genel Merkez'den temin edilebilir.

ÖDEMELİ İSTEME ADRESİ:

Türkiye İşçi Partisi Genel Merkezi

Nur'u Ziya Sokak NO. 17/5 Tünel/ İstanbul